

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Elena Covalenco,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocații Nicolae Musteață și Alexandr Olșanski, împotriva sentinței Judecătorei Soroca din 26 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iulie 2015, în privința inculpaților

***Bordian Victor Feodosie**, născut la 08 ianuarie 1992 în s. Șolcani, r-nul Soroca, locuitor al or. Soroca, str. A. Popovici 4, ap. 8, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Coșciug Victor Fiodor**, născut la 29 iunie 1988 în s. Rădulenii Vechi, r-nul Florești, locuitor al or. Soroca, str. Nedovschi 69, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

în instanța de fond:

în instanța de apel:

în instanța de recurs:

Termenul de examinare a cauzei

29 martie – 26 decembrie 2013,

20 ianuarie 2014 – 22 iulie 2015,

20 octombrie – 23 decembrie 2015.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca din 26 decembrie 2013, procesul penal în privința lui Bordian Victor și Coșciug Victor pe art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal a fost încetat, din motiv că există circumstanțe prevăzute de lege care exclud tragerea lor la răspundere penală.

2. Instanța de fond a constatat că inculpații Bordian Victor și Coșciug Victor, sunt învinuiți că la 21 aprilie 2012, aproximativ ora 01.00, aflându-se în or. Soroca, urmărind scopul **punerii în circulație a substanțelor psihotrope**, au încercat să comercializeze pastile de tip „Extazy” lui Baracu V., care este colaborator operativ al Direcției Antidrog a Direcției Generale Servicii Operative MAI, aflat sub acoperire, însă în momentul tranzacției au fost reținuți de colaboratorii de poliție, iar în automobilul cu care se deplasa Coșciug V., de model „Audi A6”, n.î. A 1534 BK, au fost depistate și

ridicate pastile de Chlorophenilpiperazine, care **fac parte din categoria substanțelor psihotrope**, masa totală a acestora constituind 227,24 gr., adică proporții deosebit de mari.

Astfel, inculpații ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, adică păstrarea, transportarea și distribuirea ilegală a **substanțelor narcotice**, în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare.

Instanța a reținut că, potrivit procesului-verbal de audiere a bănuțului Coșciug V. din 21.04.2012, ultimul a recunoscut vina.

Conform procesului-verbal de audiere suplimentară a bănuțului Bordian V., din 23.04.2012, acesta nu a recunoscut vina.

Cei doi bănuți au fost asistați de același avocat. Deci, din start apărarea a admis două rezultate diametral opuse - că unul va fi condamnat iar altul achitat, de vreme ce Bordian V. a avut o singură și fermă poziție, pledând nevinovat.

Rezultă că apărătorul a încălcat prevederile art. 51 și 54 alin. (3) din Legea cu privire la avocatură, iar faptul că a continuat să acorde asistență juridică ambilor bănuți după ce a stabilit contradicții esențiale între declarațiile lor, contrar principiilor bune-credințe, a prejudiciat disproporționat pe ambii inculpați. Aceștia, semnând actele procesuale menționate, nefiind bine informați în domeniul juridic, nu au fost în stare să înțeleagă maniera de comportare a apărătorului, care era obligat să se abțină conform art. 72 alin. (3) Cod de procedură penală, cum și a organului de urmărire penală, care era obligat să-l înlătore și să ofere cel puțin unuia din bănuți un alt apărător.

Nici în timpul urmăririi penale, nici în urma cercetării judecătorești nu au fost administrate probe ce ar demonstra că inculpații au avut predispoziția de a păstra, a transporta sau de a înstrăina substanțe narcotice, împrejurările cauzei indicând la o provocare din partea colaboratorilor de poliție, prin intermediul informatorului și al martorului Vlas I., care a fost manipulat și instigat să acționeze în privința inculpaților.

Operațiunea nu a fost ordonată și supravegheată de către judecător, cazierul inculpaților este alb și nimic nu sugera că erau tentați să se implice în traficul cu droguri, până când nu au fost abordați de poliție.

Nu au fost găsite droguri la careva dintre ei, pachetul predat benevol nu a fost sigilat imediat după ridicare, existând o discordanță între învinuirea formulată și rezultatul expertizei, pentru că **substanțele narcotice nu sunt substanțe psihotrope**.

Deci, operațiunea poliției nu i-a vizat pe inculpați în calitate de traficanți notorii de droguri, ci a vizat orice persoană susceptibilă să accepte să procure pastile pentru informator sau agentul sub acoperire.

CEDO a reclamat că în asemenea caz este necesară o procedură clară și previzibilă de autorizare a măsurilor de investigație și o formă de control a acesteia, astfel încât să asigure buna-credință a autorităților (*cauza Khudobin c. Rusiei, hotărârea din 26 octombrie 2006*).

La fel, în cauza Ramanauskas c. Lituaniei, în hotărârea din 05 februarie 2008, CEDO a statuat că va fi o provocare polițienească ori de câte ori polițiștii nu se vor limita la o examinare permanentă, dar pasivă a activității criminale, dar vor exercita asupra făptuitorului o influență, de natură să instige comiterea unei infracțiuni, pentru ca ulterior să atragă persoana la răspundere penală.

Organele penale sunt cele care au sarcina de a dovedi inexistența vreunei instigări. În absența unei asemenea dovezi, autoritățile judecătorești sunt obligate să

analizeze aspectele de fapt ale cauzei și să ia măsurile necesare pentru a descoperi adevărul și pentru a stabili dacă a existat vreo instigare.

În speță, a fost atestat că toate întâlnirile dintre inculpați și agentul sub acoperire au avut loc din inițiativa ultimului, ceea ce conduce la concluzia că acțiunile lui au depășit nivelul cercetării pasive a unei activități infracționale. Nu a existat nici un indiciu că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără această intervenție.

Inculpații au fost provocați să înstrăineze substanțele posedate de către niște persoane nestabilite, organul de urmărire penală neînălăturând această incertitudine.

Conform rechizitoriului, inculpații au fost învinuiți de păstrarea, transportarea și distribuirea ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, deși în urma expertizei a fost stabilit că pastilele prezentate reprezintă pastile de Chlorophenilpiperazine, care fac parte din categoria substanțelor psihotrope.

În situația când concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri și toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului, se va ține cont de reglementările art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Ordonanța procurorului de efectuare a percheziției din 21.04.2012 nu este argumentată, iar colaboratorul de poliție Bolocan A., fiind audiat în calitate martor, a confirmat că personal a introdus datele scrise de mână în acest act procesual. Percheziția a avut loc cu încălcarea art. 125 alin. (4) Cod de procedură penală, în lipsa unui delict flagrant, fiind petrecută în cadrul instrumentării cauzei penale pornite la 22.11.2011 pe cazul ridicării substanțelor narcotice de la Salcuțan G.

Conținutul percheziției constă în faptul că această acțiune procesuală se efectuează prin constrângere, fără a avea voința sau acordul proprietarului sau posesorului. În cazul când persoana (proprietarul sau posesorul) predă benevol lucrurile căutate, percheziția nu se efectuează. Cu toate acestea, a fost întocmit procesul-verbal de percheziție din 21.04.2012, deși s-a constatat că Coșciug V. a predat benevol obiectele căutate. La momentul înmânării lui a copiei de pe acest proces-verbal, în el nu a fost indicat faptul că pastilele depistate au fost sigilate. Ulterior, această înscriere a fost introdusă în actul original, într-un loc liber lăsat, contrar prevederilor art. 248 alin. (3) Cod de procedură penală.

De aici, rezultă că o perioadă de timp, corpurile delictive nu au fost sigilate, încălcându-se prevederile art. 131 alin. (5) Cod de procedură penală, de altfel, nici expertul, în raportul de expertiză nr. 1326 din 21.04.2012 nu indică la prezența sigiliului pe pachetul prezentat, concluziile expertului urmând a fi apreciate ca îndoielnice, iar actele legate de percheziție absolut ilegale.

Versiunea inculpaților că o parte din documente au fost întocmite nu la momentul convenit se confirmă și prin declarațiile martorului Bolocan A., care a relatat că a participat personal la reținerea lui Bordian V. și la efectuarea percheziției. Din materialele cauzei, rezultă că timpul petrecerii percheziției în or. Soroca este indicat de la 00.30 până la 01.55, timpul reținerii de facto a lui Bordian V., în preajma or. Soroca, lângă stația de alimentare „Bemol”, este indicat 01.20, deci informația că una și aceeași persoană a participat concomitent la acțiuni de urmărire penală în diferite locuri nu poate să corespundă realității.

Paradoxal este și conținutul procesului-verbal de percheziție, în care se indică concomitent că Coșciug V. a predat benevol obiectele, după care se indică că, în legătură cu faptul că persoana a refuzat benevol să predea obiectele și documentele a fost efectuată percheziția.

Ordonanța de efectuare a percheziției din 21.04.2012 și procesul-verbal de percheziție din 21.04.2012 sunt lovite de nulitate, fiind adoptate cu încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după calitatea persoanei și desfășurarea procesului penal.

A fost comisă încălcarea ce ține de calitatea persoanei care exercită urmărirea penală, care a fost dispusă doar procurorului, ofițerul de urmărire penală Bolocan A. nefiind împuternicit conform normelor legale de a întocmi ordonanța de percheziție.

Ofițerul de urmărire penală a introdus în procesul-verbal de percheziție date ce nu reflectau realitatea, încălcând prevederile legale care reglementează desfășurarea procesului penal, proba în această vedere fiind prezentată nemijlocit în instanță.

Totodată, Bordian V. și Coșciug V., fiind reținuți la 21.04.2012, conform art. 166 Cod de procedură penală, ca bănuți în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) Cod penal, având concluzia expertului din 21.04.2012 privitor la cantitatea substanțelor psihotrope, nu au fost puși sub învinuire, indiferent că au fost eliberați cu puțin timp mai devreme de 72 ore.

Punerea inculpaților sub învinuire după expirarea termenului de 72 ore contravine cerințelor art. 21 al Constituției RM și art. 22 Cod de procedură penală, din care derivă dreptul persoanei de a nu fi urmărit de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Deci, procesul penal urmează a fi încetat, pe motiv că există circumstanțe prevăzute de lege care exclud tragerea la răspundere penală, conform prevederilor art. 275 pct. 9), 332 alin. (1), 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

3. Procurorul, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la 10 ani închisoare, fiecare, cu executare.

Apelantul a invocat că acuzarea a prezentat suficiente probe ce confirmă vinovăția lor de comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de fond a apreciat incorect probele administrate, le-a examinat unilateral, punând la baza sentinței declarațiile inculpaților și nu probele ce demonstrează implicarea acestora în circuitul ilegal cu substanțe narcotice și psihotrope.

3.1. Avocatul Nicolae Musteață la fel a declarat apel, în numele inculpatului Bordian V., solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Apelantul a invocat că nu au fost administrate probe ce ar demonstra că inculpatul Bordian V. a avut predispoziția de a păstra, transporta și înstrăina substanțe narcotice sau psihotrope.

Instanța de fond corect a concluzionat că inculpații au fost provocați de colaboratorii de poliție, însă deliberând asupra aspectelor de fapt și de drept incorect a încetat procesul penal pe motiv că există circumstanțe prevăzute de lege care exclud tragerea lui Bordian V. la răspundere penală.

Inculpatul Bordian V. nu este vinovat și urmează a fi achitat în temeiul prevăzut de art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod penal, deoarece în procesul penal nu pot fi admise ca probe, urmând a fi excluse, datele care au fost obținute prin provocarea, facilitarea sau

încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

3.2. A declarat apel și avocatul Alexandr Olșanski, în numele inculpatului Coșciug V., solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Apelantul a indicat că acuzarea a admis un șir de încălcări de procedură penală, inculpații fiind provocați la comiterea infracțiunii.

Vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iulie 2015, toate apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, concluziile rezultând din probele administrate.

Probelor învinuirii prezentate, instanța le-a dat o apreciere legală, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În cadrul procesului judiciar desfășurat cu respectarea prevederilor procedurii penale, instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind adoptarea unei sentințe de încetare a procesului penal.

Instanța de fond legal și întemeiat a concluzionat că avocatul M. Suduc nu era în drept să acorde asistență juridică, atât lui Bordian V., cât și lui Coșciug V., urmând a fi înlăturat de la participare în cazul unui bănuț, printr-o ordonanță motivată a organului de urmărire penală, fiind stabilite circumstanțe care exclud participarea apărătorului în continuare, iar bănuțul urmând a fi asigurat cu un alt apărător.

Prevederile art. 94 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală stabilesc că în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute, prin încălcarea dreptului la apărare al bănuțului.

Instanța de fond a examinat minuțios materialele cauzei și just a concluzionat că nu au fost prezentate probe care ar indica că inculpații au avut intenția de a se implica în activitatea de păstrare, transportare sau de înstrăinare a substanțelor narcotice, circumstanțele cauzei indicând la o provocare din partea colaboratorilor de poliție, prin intermediul lui Vlas I., care la rândul său a fost instigat să acționeze nemijlocit în privința inculpaților.

Conducându-se de prevederile art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, **instanța de fond corect a menționat în sentință că inculpații au fost învinuiți de păstrarea, transportarea și distribuția ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, pe când conform raportului de expertiză nr. 1326 din 21.04.2012, pastilele prezentate fac parte din categoria substanțelor psihotrope.**

Instanța de fond corect a stabilit că ordonanța procurorului de efectuare a percheziției din 21.04.2012 nu este argumentată, percheziția a avut loc cu încălcarea art. 125 alin. (4) Cod de procedură penală, în lipsa unui delict flagrant, fiind petrecută în cadrul cauzei penale pornită la 22.11.2011 pe faptul ridicării substanțelor narcotice de la Salcuțan G.

O perioadă de timp corpurile delictive nu au fost sigilate și nici în raportul de expertiză nr. 1326 din 21.04.2012 nu este indicată prezența sigiliului pe pachetul prezentat spre expertizare, generând apariția unor îndoieli privind legalitatea

percheziției efectuate.

Potrivit art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acestui act.

Totodată, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi puse la baza sentinței datele care au fost obținute de către organul de urmărire penală cu încălcări esențiale ale dispozițiilor Codului de procedură penală.

Legalizarea de către judecătorul de instrucție, prin încheierea din 21.04.2012, a percheziției efectuate în automobilul „Audi A6”, cu A 1534 BK, în situația când s-au stabilit alte circumstanțe – încălcarea dreptului la apărare, provocarea persoanei la săvârșirea infracțiunii, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, aceasta nu poate avea valoare probantă, nu poate fi admisă ca probă și nu poate fi pusă la baza sentinței de condamnare.

Astfel, mijloacele de probă obținute nu pot fi admise ca probe și, prin urmare se exclud din dosar, nu pot fi puse la baza unei sentinței.

Totodată, inculpații au fost reținuți la 21.04.2012, fiind bănuți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) Cod penal și nu au fost puși sub învinuire în termen de 72 ore.

Punerea lor sub învinuire la 18.03.2012 și, respectiv la 19.07.2012, după expirarea termenului prevăzut de art. 63 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, contravine cerințelor art. 21 din Constituție.

Deși la motivarea sentinței instanța a reținut și încălcarea prevederilor legale referitor la competența după calitatea persoanei, la baza soluției instanței de fond stau alte circumstanțe prevăzute de lege, care exclud tragerea inculpaților la răspundere penală, astfel, instanța fiind obligată să înceteze procesul penal din momentul constatării temeiurilor indicate.

Sentința de achitare se adoptă doar în temeiurile prevăzute expres de art. 390 Cod de procedură penală, adică legea invocă exhaustiv temeiurile în baza cărora se adoptă sentința de achitare, instanța de fond însă, constatând existența unuia din cazurile invocate în art. 391 alin. (1) Cod de procedură penală, a fost obligată să înceteze procesul penal, când pe parcursul judecării cauzei se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9) Cod de procedură penală.

Potrivit art. 275 pct. 9) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită nu poate fi efectuată și va fi încetată în cazul în care există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

Argumentele expuse de apărare nu constituie temei de admitere a apelurilor și desființare a sentinței atacate, nefiind stabilite motive de achitare a inculpaților, motivele indicate constituind temei de încetare a procesului penal.

5. Avocatul Nicolae Musteață a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului Bordian V., în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Recurentul a invocat că împrejurările cauzei denotă provocarea inculpaților din partea colaboratorilor de poliție, la comiterea infracțiunii. Activitatea colaboratorilor de poliție este o instigare la săvârșirea infracțiunii pe motiv că nu a fost probat că în lipsa

acesteia infracțiunea ar fi fost comisă.

Inculpatul Bordian V. urmează a fi achitat pe motivul prezenței temeiului prevăzut de art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod penal, la el nu au fost depistate droguri, pachetul predat benevol de către inculpatul Coșciug V. nu a fost sigilat imediat după ridicare, există o discordanță între învinuirea formulată și rezultatul expertizei, substanțele narcotice nefiind substanțe psihotrope.

Instanța de fond corect a concluzionat că inculpații au fost provocați de colaboratorii de poliție, însă deliberând asupra aspectelor de fapt și de drept incorect a încetat procesul penal pe motiv că există circumstanțe prevăzute de lege care exclud tragerea lui Bordian V. la răspundere penală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Alexandr Olșanski, în numele inculpatului Coșciug V., în care a solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Recurentul a indicat că nu au fost prezentate probe care ar indica că inculpatul Coșciug V. a avut intenția de a se implica în activitatea de păstrare, transportare sau de înstrăinare a substanțelor narcotice, circumstanțele cauzei indicând că a fost provocat de colaboratorii de poliție.

Lipsa intenției și neconfirmarea învinuirii, servesc drept temei de achitare a inculpatului pe motiv că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2** și **4** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încetarea procesului penal pe motiv că există circumstanțe prevăzute de lege care exclud tragerea lor la răspundere penală, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, conform căror sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Pe lângă acesta, se reține că recurenții solicită rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpații să fie achitați pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, deoarece probele au fost obținute cu încălcarea

prevederilor Codului de procedură penală și, astfel, învinuirea formulată nu și-a găsit confirmarea (*pct. 3.1, 3.2, 5. și 5.1. din decizie*).

Însă, în recursurile declarate lipsește cu desăvârșire critica argumentată, în fapt și în drept, cu invocarea unor concrete și clar definite erori de drept în acest sens, asupra temeiniciei soluției instanțelor de fond și de apel de încetare a procesului penal în legătură cu constatarea mai multor circumstanțe concrete și detaliat relevate în descriptivul hotărârilor atacate, cum ar fi conținutul confuz și divergent al rechizitoriului, punerea inculpaților sub învinuire după expirarea termenului de 72 ore, etc..., care exclud tragerea la răspunderea penală a inculpaților (*pct. 1., 2., 4., 5. și 5.1. din decizie*).

Astfel, în lipsa obiecțiilor recurențelor cu privire la corectitudinea încetării procesului penal în cazurile statuate de instanțele judecătorești la adoptarea hotărârilor contestate, nefiind respectate și prevederile art. 430 pct. 5), 434 Cod de procedură penală, care prescriu că cererea de recurs trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, or, instanța se pronunță doar asupra motivelor invocate în recurs, instanța de recurs este lipsită de posibilitatea verificării legalității hotărârilor atacate în aspectul vizat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Nicolae Musteață și de avocatul Alexandr Olșanski, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 26 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iulie 2015 în privința inculpaților Bordian Victor Feodosie și Coșciug Victor Fiodor, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 ianuarie 2016.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan